

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27
Split

Poslovni broj: P-3509/2025-25

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
i
R J E Š E N J E

Općinski sud u Splitu, po sutkinji ovog suda Sanji Bikić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Katje Klaričić, OIB:33822105068, Držićeva 3, Solin, zastupane punomoćniku Srđanu Kaleboti, odvjetniku u Splitu, Trg Hrvatske bratske zajednice 8/II, protiv tuženika Addiko Bank d.d., OIB: 14036333877, Slavenska avenija 6, Zagreb, zastupanog po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Knezović i partneri j.t.d. u Zagrebu, Radnička cesta 54, radi utvrđenja i isplate, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene 14.srpnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužiteljice Srđana Kalebote, odvjetnika u Splitu, i zamjenice punomoćnika tuženika Silvije Tasić, odvjetnice u Splitu, na ročištu za objavu i uručenje presude 27.kolovoza 2026.,

p r e s u d i o j e:

- I. Djelomično se prihvaća kao osnovan glavni tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku da tužiteljici u roku 15 dana isplati zateznu kamatu na niže navedene pojedinačne iznose, koje teku od dospijeca do 30.rujna 2015. po stopi od 15 % do 31.prosinca 2007., od 1.siječnja 2008. do 31.srpnja 2015. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, a koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za pet postotnih poena, od 1.kolovoza 2015. do 30.rujna 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, i to kako slijedi:

na iznos od do

2,70 EUR 30.9.2005. do 30.rujna 2015.,
2,75 EUR 31.10.2005. do 30.rujna 2015.,

1,98 EUR 2.12.2005. do 30.rujna 2015.,
0,85 EUR 2.1.2006. do 30.rujna 2015.,
0,01 EUR 6.4.2007. do 30.rujna 2015.,
0,01 EUR 7.5.2007. do 30.rujna 2015.,
0,01 EUR 6.6.2007. do 30.rujna 2015.,
0,01 EUR 6.7.2007. do 30.rujna 2015.,
0,01 EUR 6.8.2007. do 30.rujna 2015.,
0,01 EUR 6.9.2007. do 30.rujna 2015.,
14,75 EUR 1.10.2007. do 30.rujna 2015.,
14,70 EUR 2.11.2007. do 30.rujna 2015.,
14,80 EUR 3.12.2007. do 30.rujna 2015.,
14,86 EUR 2.1.2008. do 30.rujna 2015.,
15,14 EUR 1.2.2008. do 30.rujna 2015.,
15,24 EUR 29.2.2008. do 30.rujna 2015.,
54,46 EUR 31.3.2008. do 30.rujna 2015.,
53,12 EUR 30.4.2008. do 30.rujna 2015.,
52,59 EUR 2.6.2008. do 30.rujna 2015.,
53,24 EUR 30.6.2008. do 30.rujna 2015.,
52,28 EUR 31.7.2008. do 30.rujna 2015.,
52,33 EUR 1.9.2008. do 30.rujna 2015.,
53,05 EUR 1.10.2008. do 30.rujna 2015.,
66,87 EUR 31.10.2008. do 30.rujna 2015.,
55,03 EUR 2.12.2008. do 30.rujna 2015.,
82,25 EUR 31.12.2008. do 30.rujna 2015.,
87,07 EUR 2.2.2009. do 30.rujna 2015.,
89,25 EUR 2.3.2009. do 30.rujna 2015.,
83,24 EUR 31.3.2009. do 30.rujna 2015.,
84,40 EUR 30.4.2009. do 30.rujna 2015.,
75,22 EUR 1.6.2009. do 30.rujna 2015.,
68,46 EUR 30.6.2009. do 30.rujna 2015.,
70,26 EUR 31.7.2009. do 30.rujna 2015.,
73,81 EUR 31.8.2009. do 30.rujna 2015.,
73,51 EUR 30.9.2009. do 30.rujna 2015.,
69,91 EUR 2.11.2009. do 30.rujna 2015.,
76,67 EUR 30.11.2009. do 30.rujna 2015.,
82,09 EUR 31.12.2009. do 30.rujna 2015.,
89,79 EUR 1.2.2010. do 30.rujna 2015.,
88,02 EUR 1.3.2010. do 30.rujna 2015.,
97,92 EUR 7.4.2010. do 30.rujna 2015.,
96,62 EUR 3.5.2010. do 30.rujna 2015.,
100,36 EUR 31.5.2010. do 30.rujna 2015.,
133,83 EUR 30.6.2010. do 30.rujna 2015.,
126,94 EUR 2.8.2010. do 30.rujna 2015.,
153,86 EUR 1.9.2010. do 30.rujna 2015.,
139,75 EUR 1.10.2010. do 30.rujna 2015.,
129,02 EUR 2.11.2010. do 30.rujna 2015.,
153,71 EUR 30.11.2010. do 30.rujna 2015.,
166,40 EUR 5.1.2011. do 30.rujna 2015.,
154,55 EUR 2.2.2011. do 30.rujna 2015.,
156,43 EUR 2.3.2011. do 30.rujna 2015.,

150,18 EUR 31.3.2011. do 30.rujna 2015.,
151,79 EUR 3.5.2011. do 30.rujna 2015.,
193,15 EUR 31.5.2011. do 30.rujna 2015.,
197,16 EUR 30.6.2011. do 30.rujna 2015.,
231,58 EUR 1.8.2011. do 30.rujna 2015.,
233,21 EUR 2.9.2011. do 30.rujna 2015.,
194,43 EUR 3.10.2011. do 30.rujna 2015.,
170,62 EUR 2.11.2011. do 30.rujna 2015.,
207,76 EUR 1.12.2011. do 30.rujna 2015.,
216,78 EUR 2.1.2012. do 30.rujna 2015.,
225,13 EUR 1.2.2012. do 30.rujna 2015.,
225,41 EUR 1.3.2012. do 30.rujna 2015.,
220,44 EUR 2.4.2012. do 30.rujna 2015.,
222,02 EUR 2.5.2012. do 30.rujna 2015.,
225,42 EUR 1.6.2012. do 30.rujna 2015.,
222,50 EUR 2.7.2012. do 30.rujna 2015.,
222,06 EUR 1.8.2012. do 30.rujna 2015.,
218,66 EUR 3.9.2012. do 30.rujna 2015.,
213,24 EUR 1.10.2012. do 30.rujna 2015.,
219,74 EUR 2.11.2012. do 30.rujna 2015.,
222,83 EUR 3.12.2012. do 30.rujna 2015.,
221,71 EUR 2.1.2013. do 30.rujna 2015.,
210,23 EUR 1.2.2013. do 30.rujna 2015.,
217,98 EUR 1.3.2013. do 30.rujna 2015.,
220,81 EUR 2.4.2013. do 30.rujna 2015.,
216,57 EUR 2.5.2013. do 30.rujna 2015.,
206,26 EUR 1.6.2013. do 30.rujna 2015.,
200,62 EUR 1.7.2013. do 30.rujna 2015.,
205,54 EUR 1.8.2013. do 30.rujna 2015.,
210,20 EUR 2.9.2013. do 30.rujna 2015.,
219,43 EUR 1.10.2013. do 30.rujna 2015.,
177,23 EUR 4.11.2013. do 30.rujna 2015.,
180,26 EUR 2.12.2013. do 30.rujna 2015.,
181,45 EUR 2.1.2014. do 30.rujna 2015.,
135,01 EUR 3.2.2014. do 30.rujna 2015.,
137,99 EUR 3.3.2014. do 30.rujna 2015.,
136,58 EUR 1.4.2014. do 30.rujna 2015.,
133,13 EUR 2.5.2014. do 30.rujna 2015.,
132,52 EUR 2.6.2014. do 30.rujna 2015.,
133,10 EUR 30.6.2014. do 30.rujna 2015.,
136,60 EUR 1.8.2014. do 30.rujna 2015.,
139,55 EUR 2.9.2014. do 30.rujna 2015.,
140,36 EUR 1.10.2014. do 30.rujna 2015.,
143,80 EUR 31.10.2014. do 30.rujna 2015.,
146,01 EUR 1.12.2014. do 30.rujna 2015.,
144,20 EUR 2.1.2015. do 30.rujna 2015.,
145,07 EUR 2.2.2015. do 30.rujna 2015.,
145,07 EUR 2.3.2015. do 30.rujna 2015.,
145,07 EUR 1.4.2015. do 30.rujna 2015.,
145,07 EUR 4.5.2015. do 30.rujna 2015.,

145,07 EUR 1.6.2015. do 30.rujna 2015.,
145,07 EUR 1.7.2015. do 30.rujna 2015.,
145,07 EUR 3.8.2015. do 30.rujna 2015.,
145,07 EUR 1.9.2015. do 30.rujna 2015."

- II. Djelomično se odbija kao neosnovan glavni tužbeni zahtjev za isplatom više zatraženih zateznih kamata koje na pojedinačne iznose iz točke I. teku kako slijedi:

2,70 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
2,75 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
1,98 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
0,85 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
0,01 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
0,01 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
0,01 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
0,01 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
0,01 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
0,01 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
14,75 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
14,70 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
14,80 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
14,86 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
15,14 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
15,24 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
54,46 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
53,12 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
52,59 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
53,24 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
52,28 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
52,33 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
53,05 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
66,87 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
55,03 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
82,25 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
87,07 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
89,25 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
83,24 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
84,40 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
75,22 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
68,46 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
70,26 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
73,81 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
73,51 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
69,91 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
76,67 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
82,09 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
89,79 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
88,02 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,

97,92 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
96,62 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
100,36 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
133,83 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
126,94 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
153,86 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
139,75 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
129,02 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
153,71 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
166,40 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
154,55 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
156,43 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
150,18 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
151,79 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
193,15 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
197,16 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
231,58 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
233,21 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
194,43 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
170,62 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
207,76 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
216,78 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
225,13 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
225,41 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
220,44 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
222,02 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
225,42 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
222,50 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
222,06 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
218,66 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
213,24 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
219,74 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
222,83 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
221,71 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
210,23 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
217,98 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
220,81 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
216,57 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
206,26 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
200,62 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
205,54 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
210,20 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
219,43 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
177,23 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
180,26 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
181,45 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
135,01 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
137,99 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
136,58 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
133,13 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,

132,52 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
133,10 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
136,60 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
139,55 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
140,36 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
143,80 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
146,01 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
144,20 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
145,07 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
145,07 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
145,07 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
145,07 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
145,07 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
145,07 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
145,07 EUR od dana 1.listopada 2015. do isplate,
5.916,11 EUR od 30.rujna 2015. do isplate."

i

riješio je:

I. Odbacuje se kao nedopuštena tužba u dijelu koji glasi:

"1. Utvrđuje se da je ništetna i bez pravnog učinka nepoštена ugovorna odredba, članak 2. Ugovora o kreditu broj 216-307/2005 od 11.8.2005. godine, zaključenog između tužitelja i tuženika, u dijelu u kojem je, u članku 2., ugovoreno kako banka odobrava kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 117.000,00 CHF prema srednjem tečaju za devize Hypo Alpe- Adria-Bank d.d., važećem na dan korištenja kredita, članak 3., u dijelu u kojem je ugovoreno kako se kamata zaračunava na kredit u kunskoj protuvrijednosti 117.000,00 CHF, kako je protuvrijednost mjesečnog anuiteta u valuti 656,98 CHF, a podmiruje se u kunama obračunatim po srednjem tečaju za CHF Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. za devize na dospeljeća, odnosno na dan plaćanja, kako je to određeno važećom odlukom o kamatnim stopama banke, u dijelu u kojem se kamata obračunava u CHF, a naplaćuje u kunama po važećem srednjem tečaju za devize Hypo Alpe-Adria Bank d.d., na dan dospeljeća, u dijelu u kojem se kamate plaćaju u skladu sa stavkom II. Ugovora o kreditu.

2. Utvrđuje se da je ništetna i bez pravnog učinka nepoštена ugovorna odredba, članak 6. Ugovora o kreditu broj 216-307/2005 od 11.8.2005. godine, zaključenog između tužitelja i tuženika, u dijelu u kojem je, ugovoreno kako je kamatna stopa promjenjiva na način da je banka ovlaštena promijeniti kamatnu stopu u slučaju promjene situacije na tržištu sukladno odluci o kamatnim stopama Hypo Alpe-Adria-Bank d.d., i da korisnik kredita izjavljuje da je suglasan i da prihvaća primjenu Odluke o kamatnim stopama, kao i sve njene kasnije izmjene i dopune.

3. Nalaže se tuženiku da tužiteljici u roku 15 dana isplati iznos od 19.182,06 EUR."

II. Svaka stranka snosi svoj trošak postupka.

Obrazloženje

1.U tužbi zaprimljenoj kod ovog suda 20.svibnja 2019. navodi se da je tužiteljica 11.kolovoza 2005. s tuženikom kao kreditorom, zaključila Ugovor o kreditu (dalje: Ugovor) broj: 216-307/2005 temeljem kojeg joj je tuženik stavio na raspolaganje kredit iskazan kao 117.000,00 CHF, isplaćen u protuvrijednosti u kunama prema srednjem tečaju tuženika, dok su dana 7.siječnja 2016. sklopili Aneks tom ugovoru. Tuženik je u navedenom, unaprijed formuliranom standardiziranom Ugovoru, i to u čl. 2. Ugovora, ugovorio valutnu klauzulu u valuti švicarski franak, otplatu je kredita, u čl. 3. Ugovora, vezao uz ovu valutu te je u čl. 3. naveo visinu kamatne stope u iznosu 4,60 % godišnje ugovorivši u čl. 6. Ugovora da je ista promjenjiva i to na način da ovisi jedino i isključivo o jednostranoj odluci samog tuženika („odlukom kreditora“) bez navođenja egzaktnih, jasnih i provjerljivih parametara na koji način će se ona mijenjati. Postupajući na ovakav način i to na način da je u Ugovor ugradio nepoštenu i ništetnu ugovornu odredbu na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, odnosno odredbu o jednostranoj promjeni kamatnih stopa, a da prije i u vrijeme zaključenja Ugovora nije s tužiteljem pojedinačno pregovarao niti utvrdio egzaktnu parametre i metodu izračuna parametara koji utječu na promjenu stope ugovorene kamate, tuženik je suprotno odredbama Zakona o zaštiti potrošača (dalje: ZZP), Zakona o obveznim odnosima (dalje:ZOO), načelu savjesnosti i poštenja kao temeljnom načelu obveznog prava, te protivno zakonodavstvu Europske unije ugrađenom u ZZP, prouzročila neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, a sve na štetu tužiteljice. Zbog ovakvog protupravnog postupanja Banke-tuženika, protiv tuženika je vođen sudski postupak kolektivne zaštite interesa potrošača, a time i zaštite interesa ovdje tužitelja, i to pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod posl. brojem P-1401/2012. U navedenom postupku Visoki trgovački sud RH je 13.lipnja 2014., odlučujući po žalbi tuženika, presudom pod posl. brojem PŽ-7129/2013-4, u točki II. potvrdio presudu Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj P-1401/2012, kojom se utvrđuje da je Addiko bank d.d. (kao petotuženik u tom postupku) u razdoblju od 10.rujna 2003. do 31.prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita, a time interese i prava tužitelja, tako što je u potrošačkim ugovorima o kreditima koristio nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, a koja je ništetna, odnosno isti je sud svojom presudom pod poslovnim brojem PŽ-6632/2017-10 od 14.lipnja 2018. potvrdio presudu Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj P-1401/2012, kojom se utvrđuje da je tuženik Addiko bank d.d (kao petotuženik u tom postupku) u razdoblju u razdoblju od 1.listopada 2004. do 31.prosinca 2008. povrijedio interese i prava potrošača korisnika kredita, a time interese i prava ovdje tužiteljice, zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nije kao trgovac potrošače u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja

Fiksni tečaj konverzije 7.53450

predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa je time tuženik postupao suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ broj 96/13) i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. do 31. prosinca 2008. protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ broj: 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09 i 133/09) i to člancima 96. i 97. te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima. Tužiteljica se prije podnošenja tužbe obratila tuženiku radi dostave dokumentacije bez koje ne može postaviti konkretni tužbeni zahtjev za isplatom, ali je tuženik to odbio.

1.1. Slijedom navedenog, kod činjenice utvrđenja da su nepoštene ugovorna odredba o valuti švicarski franak te nepoštene ugovorna odredba o jednostrano promjenjivoj kamatnoj stopi ništetne od samog početka, tj. od kada su ugovorene, tužiteljica ima zakonsko pravo pokrenuti ovaj postupak, i pravni interes da sud prije svega donese rješenje kojim će naložiti tuženiku da u roku 15 dana dostavi u spis dokumentaciju potrebnu za provođenje financijskog vještačenja i postavljanja konkretnog zahtjeva za isplatom novčanog iznosa.

1.2. Nakon pribave dokumentacije i financijskog vještačenja, tužiteljica će urediti tužbeni zahtjev, kojim predlaže da sud donese presudu kojom će:

-pod točkom I. utvrditi da je ništetna i bez pravnog učinka ugovorna odredba, članak 2. Ugovora o kreditu broj 216-307/2005 od 11.8.2005. godine, zaključenog između tužitelja i tuženika, u dijelu u kojem je, u članku 2., ugovoreno kako banka odobrava kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 117.000,00 CHF prema srednjem tečaju za devize Hypo Alpe-Adria-Bank d.d., važećem na dan korištenja kredita, članak 3., u dijelu u kojem je ugovoreno kako se kamata zaračunava na kredit u kunskoj protuvrijednosti 117.000,00 CHF, kako je protuvrijednost mjesečnog anuiteta u valuti 656,98 CHF, a podmiruje se u kunama obračunatim po srednjem tečaju za CHF Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. za devize na dospeljeća, odnosno na dan plaćanja, kako je to određeno važećom odlukom o kamatnim stopama banke, u dijelu u kojem se kamata obračunava u CHF, a naplaćuje u kunama po važećem srednjem tečaju za devize Hypo Alpe-Adria Bank d.d., na dan dospeljeća, u dijelu u kojem se kamate plaćaju u skladu sa stavkom II. Ugovora o kreditu,

-pod točkom II. utvrditi da je ništetna i bez pravnog učinka nepoštene ugovorna odredba, članak 6. Ugovora o kreditu broj 216-307/2005 od 11.8.2005. godine, zaključenog između tužitelja i tuženika, u dijelu u kojem je, ugovoreno kako je kamatna stopa promjenjiva na način da je banka ovlaštena promijeniti kamatnu stopu u slučaju promjene situacije na tržištu sukladno odluci o kamatnim stopama Hypo Alpe-Adria-Bank d.d., i da korisnik kredita izjavljuje da je suglasan i da prihvaća primjenu Odluke o kamatnim stopama, kao i sve njene kasnije izmjene i dopune,

-pod točkom III. naložiti tuženiku da tužiteljici u roku 15 dana isplati iznos koji će tužiteljica specificirati nakon financijskog vještačenja sa zateznom kamatom koja na svaki pojedini iznos teče od dospeljeća do isplate,

-pod točkom IV. naložiti tuženiku da u roku 15 dana naknadi tužiteljici trošak ovog parničnog postupka sa zateznom kamatom od presuđenja do isplate.

1.3. Nakon provedenog financijskog vještačenja, tužiteljica je podneskom od 19.studenoga 2024. uredila tužbeni zahtjev pod točkom III. na način da od tuženika potražuje isplatu iznosa od 19.182,06 EUR sa zateznom kamatom koja teče od

Fiksni tečaj konverzije 7.53450

dospijeća svakog pojedinog iznosa do isplate, dok je u preostalom dijelu tužbeni zahtjev ostao neizmijenjen. Tuženik je prigovorio da bi su u ovom slučaju radilo o preinaci tužbe kojoj se tuženik usprotivio.

2. Rješenjem od 22.siječnja 2020. određen je prekid postupka u ovoj pravnoj stvari do okončanja oglednog postupka broj Gos 1/19 koji se vodi pred Vrhovnim sudom Republike Hrvatske, koji je nastavljen rješenjem od 6.srpnja 2020.

3. U odgovoru na tužbu, tuženik se usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu, osporavajući osnovu i visinu, kao i navode tužbe, ističe prigovor zastare, te predlaže tužbeni zahtjev u cijelosti odbiti kao neosnovan uz osudu tužiteljice na naknadu troškova postupka. Tuženik osporava pravni interes tužiteljice za podnošenje kondemnatorne tužbe jer je tužiteljica pristala na konverziju kredita na način da je s tuženikom 7.siječnja 2016.sklopila Aneks Ugovora o kreditu, a kojim je došlo i do izmjene kamatne stope. Time je i otpala eventualna ništenost pojedinih odredbi ugovora o kreditu, pod uvjetom da je i postojala, smatrajući da se presuda donesena u sporu radi kolektivnih prava i interesa ne može primijeniti u ovom postupku. Nadalje, tuženik se poziva na utvrđenja iz postupka Gos-1/2019, kao i na brojne odluke županijskih sudova u RH i Europskog suda.

4. Tijekom postupka sud je izveo dokaz pregledom dopisa radi dostave dokumentacije od 9.siječnja 2019. i odgovora tuženika na taj dopis, Ugovora o kreditu broj 216-307/2005 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini zaključenog 11.kolovoza 2005., solemniziranog od strane javnog bilježnika Zoje Puljiz iz Splita pod brojem OU-544/2005 dana 16.kolovoza 2005., specifikacije isplate kredita, Aneksa uz Ugovor o kreditu broj 216-307/2005 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini zaključenog 7.siječnja 2016., solemniziranog od strane javnog bilježnika Zrinke Milić-Štrkalj iz Splita pod brojem OV-382/2016 dana 12.siječnja 2016., otplatnog plana od 23.listopada 2014., pregleda promjena kamatnih stopa od 23.listopada 2014., prometa po kreditu, obavijesti o provedenoj konverziji, specifikacija uplata, zahtjeva za kreditom od 8.kolovoza 2005., zapisnika od 10.kolovoza 2005., izjave Ive Krhlanko Cvetko od 24.kolovoza 2020. ovjerene u potpisu od strane javnog bilježnika Ilinke Lisonek iz Zagreba pod brojem OV-5477/2020 dana 24.kolovoza 2020.,pregleda prometa za tužiteljicu po predmetnom kreditu, prvog otplatnog plana, financijskim vještačenjem po stalnom sudskoj vještakinji Ines Lozić pri Centru za vještačenja d.o.o. i dopunskim vještačenjem po sudskoj vještakinji Ines Lozić, i saslušanjem tužiteljice.

5. Presudom ovog suda posl.br.P-2430/2020-30 od 13.siječnja 2025. u cijelosti je prihvaćen kao osnovan konačno uređeni tužbeni zahtjev tužiteljice, kako je detaljno navedeno pod točkom 1.2. i 1.3. ovog obrazloženja, protiv koje odluke je žalbu izjavio tuženik.

6. Presudom i rješenjem Županijskog suda u Zagrebu posl.br.GŽ-1418/2025-2 od 9.rujna 2025. odbijena je žalba tuženika i potvrđena pobijana presuda pod točkama I. i II. izreke, kojima su utvrđene ništetnim dijelovi odredbi čl.2., 3. i 6. predmetnog ugovora o kreditu u dijelu koje se odnose na valutnu klauzulu i promjenjivu kamatnu stopu.

6.1. Istom odlukom drugostupanjski sud preinačio je pobijanu presudu pod točkom III. izreke kojom je naloženo tuženiku da isplati tužiteljici iznos od 19.182.06 EUR na način da je tužbeni zahtjev u tom dijelu odbio kao neosnovan.

6.2. Prihvatanjem žalbe tuženika, drugostupanjski sud je ukinuo pobijanu prvostupanjsku presudu pod točkom III. izreke u dijelu kojim je tužiteljici dosuđena isplata zateznih kamata na tamo navedene pojedinačne iznose, kao i pod točkom IV. izreke kojom je odlučeno o naknadi parničnog troška, i u tom dijelu vratio predmet ovom sudu na ponovno odlučivanje.

7. U obrazloženju drugostupanjski sud ističe da prilikom odlučivanja o pravu tužiteljice na isplatu zateznih kamata sud nije uračunao tzv. "konverzijsku preplatu", odnosno iznos priznat tužiteljici prilikom konverzije, pa je na tu okolnost potrebno provesti odgovarajuće vještačenje.

8. Dakle, u ovom postupku pravomoćno je utvrđeno da je ništetan dio odredbi čl.2., 3. i 6. predmetnog ugovora o kreditu, te je pravomoćno odbijen zahtjev tužiteljice za isplatom iznosa od 19.182.06 EUR, dok je preostalo odlučiti o pravu tužiteljice na isplatu zateznih kamata na pojedinačne iznose i o naknadi parničnog troška.

9. U ponovljenom postupku po uputi drugostupanjskog suda izveden je dokaz dopunskim financijskim vještačenjem po sudskoj vještakinji za financije Ines Lozić.

10. Podneskom od 7.srpnja 2026. tužiteljica je postavila glavni tužbeni zahtjev kojim pod točkama I. i II. traži utvrđenje ništetnosti dijela odredbi čl.2., 3. i 6. predmetnog ugovora o kreditu koji se odnose na valutnu klauzulu i promjenjivu kamatnu stopu, pod točkom III. izreke potražuje isplatu iznosa od 19.182,06 EUR sa zateznom kamatom koja teče od dospjeća svakog pojedinačnog iznosa do isplate, a pod točkom IV. potražuje naknadu parničnog troška sa zateznom kamatom od presuđenja do isplate.

10.1. Istim podneskom tužiteljica je postavila podredni tužbeni zahtjev kojim pod točkama I. i II. traži utvrđenje ništetnosti dijela odredbi čl.2., 3. i 6. predmetnog ugovora o kreditu koji se odnose na valutnu klauzulu i promjenjivu kamatnu stopu, pod točkom III. izreke potražuje isplatu iznosa od 5.309,33 EUR sa zateznom kamatom od 30.rujna 2015. do isplate, a pod točkom IV. potražuje naknadu parničnog trošak sa zateznom kamatom od presuđenja do isplate.

11. Glavni tužbeni zahtjev tužiteljice djelomično je osnovan, a djelomično nedopušten.

12. Predmet spora o kojem nije pravomoćno odlučeno je pravo tužiteljice na isplatu zateznih kamata na pojedinačne iznose, koji je tužiteljica pretplatila na ime ništetnih odredbi ugovora o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi.

13. Između parničnih stranaka sporna je osnova i visina postavljenog tužbenog zahtjeva.

14. S obzirom na razdoblje obuhvaćeno u ovoj parnici (Ugovor je zaključen 11.kolovoza 2005.), a za ocjenu valjanosti ovdje spornih ugovornih odredbi

Fiksni tečaj konverzije 7.53450

mjerodavan je Zakon o zaštiti potrošača (Narodne novine, br. 96/03, nadalje: ZZP/03) za razdoblje do 6. kolovoza 2007., te Zakon o zaštiti potrošača (Narodne novine 79/07, 125/07, 75/07, 75/09, 79/09, 79/09, 89/09, 133/09, 78/12, 56/13, nadalje ZZP/07.).

15. Tuženik navodi da zbog toga što je s tužiteljicom sklopio konverziju sukladno odredbama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine", broj 102/2015, nadalje: ZID ZPK) tužiteljica više nema pravni interes zahtijevati utvrđenje ništetnosti odredbi ugovora o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamati, niti zahtijevati isplatu stečenog bez osnove po ništetnim odredbama Ugovora o kreditu, jer je i Vrhovni sud RH u odluci broj Rev-2868/2018-2 od 12. veljače 2019. izrazio shvaćanje da sama činjenica da su stranke sklopile Sporazum o konverziji kojim su odredbe osnovnog ugovora izmijenjene u pogledu valutne klauzule, kamatne stope i iznosa preostale neotplaćene glavnice kredita, te je postignut sporazum o raspolaganju pretplatom, ne znači da je korisnik kredita izgubio pravni interes za utvrđenjem da su pojedine odredbe ugovora o kreditu ništetne. U istoj odluci jasno je navedeno da korisnik kredita ima pravni interes i može tražiti utvrđenje ništetnosti pojedinih ugovornih odredbi kako bi na temelju toga eventualno ostvarivao svoja prava za koja smatra da mu pripadaju.

16. Naime, konverzija kredita s valutnom klauzulom u CHF u kredit s valutnom klauzulom u EUR sklapanjem Dodatka ugovora izvršena je temeljem ZIDZOPK, a radi se o aktu kojim se temelju zakona nalaže bankama izmjena odredbi iz osnovnog ugovora te eventualno do dana sklopljenih dodataka i to valute kredita, kamatne stope i iznos preostale neotplaćene glavnice kredita se postiže sporazum iz čl.19.c t.6. ZIDZOPK, na način kako to nalaže zakon. Stoga tzv. konverzija odnosno potpisivanje dodatka ugovora o kreditu između stranaka nije od značaja za ovdje postavljeni tužbeni zahtjev, budući da se niti odredbama ZIDZOPK-a, a niti navedenim dodacima ugovora, izrijeком ne spominje način rješavanja ugovornih odredbi kojima se u ugovorima o kreditu s valutom u CHF ugovarala obaveza isplate u protuvrijednosti CHF na dan isplate, a koja ništetnost je nastupila zbog činjenice da su banke bez prethodnog pregovaranja s korisnicima kredita same nepošteno mijenjale visinu anuiteta prema odlukama banke. Svrha navedenog ZIDZOPK je bila da se položaj korisnika kredita u valuti CHF kao potrošača izjednači s položajem u kojem bi bili da su koristili kredit denominiran u valuti EUR. Dodacima ugovora o kreditu uređuje se pitanje određivanja kamatne stope nakon sklapanja istih, odnosno njima se ne rješava pitanje preplaćenih kamata u kreditima u valuti u CHF kroz utuženo razdoblje do koje preplate je došlo zbog nepoštenog postupanja banaka koje je utvrđeno ništetnim (ŽS u Rijeci, posl.br.GŽ-42/2024 od 16.travnja 2024.).

17. U ponovljenom postupku izveden je dokaz dopunskim financijskim vještačenjem po sudskoj vještakinji Ines Lozić, u kojem je vještakinja dala izračun zateznih kamata na ukupno preplaćene iznose zbog porasta kamatne stope i promjene tečaja iznad tečaja koji je vrijedio na dan isplate kredita, obračunate za razdoblje do dana izračuna konverzije kredita 30.rujna 2015., koje ukupno iznose 5.309,33 EUR.

18. S obzirom da je pravomoćno utvrđena ništetnost dijela odredbi ugovora o kreditu u pogledu valutne klauzule i promjenjive kamatne stope na temelju jednostrane odluke banke, to tužiteljici pripada pravo na isplatu zatezne kamate na pojedinačno preplaćene iznose od dana plaćanja do 30.rujna 2015.

Fiksni tečaj konverzije 7.53450

19. U pogledu opsega obeštećenja koji bi pripadao potrošačima koji su konvertirali svoje kredite sudska praksa je bila različita, uključujući i sam Vrhovni sud Republike Hrvatske. U međuvremenu je VSRH u predmetu posl.br.Rev-457/2025 održao sjednicu proširenog vijeća 27.svibnja 2026. na kojoj je donio odluku u kojoj zaključuje: "Potrošač korisnik kredita koji je na temelju ZID ZPK/15 ugovaranjem Aneksa Ugovoru o kreditu konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u švicarskom franku i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR nema pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom i ništetnom valutnom klauzulom u CHF, ali ima pravo na zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu za razdoblje od dana sklapanja temeljnog ugovora kreditu pa do utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita (30. rujna 2015.) i to u punom iznosu bez oduzimanja od preplate utvrđene u konverziji."

20. Time je VSRH prihvatio utvrđenja i pravna stajališta tog istog suda prihvaćenim u odluci posl.br.Rev-586/2019-14 od 21.prosinca 2022., prema kojoj ZID ZPK/15, iako vrlo detaljno regulira načelo konverzije, način izračuna, kao i učinke konverzije kredita, izrijekom ne regulira materijalnopравни učinak ništetnosti ugovorne odredbe propisan člankom 1111. stavkom 1. ZOO u vezi s člankom 1115. ZOO kojim je propisan opseg vraćanja stečenog bez osnove na način da kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Dakle, ovim specijalnim propisom ništa nije određeno u pogledu zateznih kamata po osnovi odredbe članka 1111. ZOO-a, koje tužiteljica također potražuje tužbenim zahtjevom. Prema tome je na strani tuženika kao banke i nadalje preostala obveza plaćanja nepodmirenih pripadajućih zateznih kamata na pojedinačne iznose obračunate od dana dospijea svakog pojedinog iznosa do dana prestanka obveze (izvršenom konverzijom), a koja obveza proizlazi iz odredbe članka 1115. ZOO.

21. Naprijed navedene zaključke i pravna shvaćanja VSRH zauzeta na proširenoj sjednici tog suda u predmetu Rev-457/2025 prihvaća i ovaj sud, a koja sjednica je održana nakon odluke drugostupanjskog suda u ovom postupku.

22. Slijedom navedenoga, tužiteljici pripada pravo na isplatu zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu za razdoblje od dana sklapanja temeljnog ugovora kreditu pa do utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita (30. rujna 2015.) i to u punom iznosu bez oduzimanja od preplate utvrđene u konverziji.

23. Na temelju provedenog financijskog vještačenja, proizlazi da je tužiteljica na temelju ništetnih odredbi na ime valutne klauzule i promjenjive kamatne stope u razdoblju otplate kredita do dana izračuna konverzije 30.rujna 2015. pretplatila zateznu kamatu u ukupnom iznosu od 5.309,33 EUR.

24. ZID ZPK/15 određuje koje troškove konverzije snose potrošači, pa tako u članku 19.e izrijekom navodi da oni snose: razliku u početnoj glavnici zbog kupoprodaje deviza iz članka 19.c stavka 1. točke 1. ovoga Zakona; iznos naplaćenih zateznih kamata, naknada i troškova iz članka 19.c stavka 1. točke 4. ovoga Zakona; iznos

kamate i tečajnih razlika na ime preplate iz članka 19.c stavka 1. točke 5. ovoga Zakona.

25. U ovom postupku pravomoćno je odbijen tužbeni zahtjev tužiteljice kojim potražuje isplatu ukupnog iznosa od 19.182,06 EUR, od čega iznos od 5.469,90 EUR na ime pretplaćenih iznosa zbog promjene kamatne stope, iznos od 7.796,05 EUR na ime pretplaćenih iznosa zbog višeg tečaja CHF od početnog, i iznos od 5.916,11 EUR na ime razlike u preostaloj nedospjeloj glavnici.

26. Međutim, sukladno čl. 1111. ZOO-a osnovan je zahtjev tužiteljice kojim potražuje zatezne kamate na pojedinačne iznose preplate, koje teku od dana plaćanja svakog pojedinog iznosa do zaključno 30.rujna 2015., a koje iznose 5.309,33 EUR.

27. U konkretnom slučaju nije sporno da je tuženik unaprijed sastavio ugovor o kreditu, tako da je do njegova stjecanja došlo na temelju po njemu sastavljenih i nametnutih ništetnih ugovornih odredbi, zbog čega tuženik ima položaj nesavjesna stjecatelja, pa je dužan platiti tužiteljici zateznu kamatu počevši od dana stjecanja odnosno od dana isplate pretplaćenih iznosa do zaključno 30.rujna 2015.

28. Tužiteljica je podneskom od 7.srpnja 2026. konačno uredila tužbeni zahtjev postavljanjem glavnog i podrednog tužbenog zahtjeva, čime je izvršila preinaku tužbe kako je detaljno opisano pod točkama 10. i 10.1. ovog obrazloženja, koja preinaka tužbe je dopuštena. Naime, prema pravnom stajalištu zauzetom na sjednici Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 26.studenoga 2021. dopuštena preinaka je nakon provedenog financijskog vještačenja u predmetima po tužbama korisnika kredita u švicarskim francima.

29. Neosnovani su i prigovori zastare tuženika izjavljenima za preinačene dijelove tužbe, budući je na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 27. svibnja 2024. Su-IV-123/2024-5 zauzet je pravni stav: U slučaju kad je preinaka tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva iz iste činjenične osnove (neprava preinaka) moguća i dopuštena (članak 190. i 191. ZPP), zastara se prekida već podnošenjem tužbe u tom postupku, odnosno do prekida zastare ne dolazi tek u trenutku preinačenja tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva, koji stav u cijelosti prihvaća i ovaj sud.

30. Što se tiče glavnog tužbenog zahtjeva, tužiteljica većim dijelom traži ono o čemu je već prethodno pravomoćno odlučeno, i to utvrđenje ništetnosti pojedinih odredbi ugovora o kreditu, kao i isplatu iznosa od 19.182,06 EUR. Stoga je na temelju čl.333.st.2. ZPP-a tužba u tom dijelu odbačena kao nedopuštena, te je odlučeno kao u izreci rješenja pod točkom I./1., 2. i 3.

31. Kako tužiteljica ima pravo na zateznu kamatu do zaključno 30.rujna 2015., to je zahtjev tužiteljice djelomično prihvaćen kao osnovan u dijelu kojim traži isplatu zatezne kamate na pojedinačne iznose od dospijeca do 30.rujna 2015., pa je odlučeno kao u izreci presude pod točkom I., dok je zahtjev tužiteljice odbijen kao neosnovan za više zatraženu zateznu kamatu koja na pojedinačne iznose teče od 1.listopada 2015. do isplate, te je odlučeno kao u izreci ove presude pod točkom II.

32. Neosnovan je zahtjev tužiteljice za isplatom zatezne kamate na iznos od 5.916,11 EUR na ime razlike u preostaloj nedospjeloj glavnici, budući tužiteljica nema pravo na isplatu iznosa na ime razlike u obračunu preostale glavnice, pa samim time ni na zateznu kamatu koja teče na taj iznos, radi čega je odlučeno kao u izreci ove presude pod točkom II.

33. Budući da je u konkretnom slučaju u cijelosti odlučeno o glavnom tužbenom zahtjevu na način da je isti dijelom odbačen kao nedopušten, djelomično prihvaćen i djelomično odbijen kao neosnovan, otpala je mogućnost donošenja odluke o podredno postavljenom zahtjevu. Naime, kada zahtjevi budu postavljeni u eventualnoj kumulaciji, o podrednom zahtjevu moguće je odlučivati samo ukoliko glavni zahtjev bude u cijelosti odbijen, u protivnom se uzima da podredno postavljeni zahtjev ne postoji, tj. kao da nije ni istaknut. Iz navedenog proizlazi da se u slučaju djelomičnog odbacivanja glavnog tužbenog zahtjeva, podredni zahtjev ne razmatra niti se odlučuje o njemu, uz napomenu da je tužiteljica pod točkom 1. i 2. podrednog zahtjeva ponovno stavila zahtjev za utvrđenjem ništetnosti odredbi ugovora o kreditu, o čemu je već pravomoćno presuđeno.

34. Dokaze koji nisu posebno obrazloženi, sud smatra irelevantnim za odlučivanje o osnovanosti tužbenog zahtjeva.

35. Stranke su djelomično uspjele u sporu na način da je tužiteljica uspjela sa zahtjevom za utvrđenjem i za isplatom zatezne kamate na pojedinačne iznose glavnice zbog rasta tečaja i promjenjive kamatne stope za razdoblje od dospijeca do 30.rujna 2015. (koje iznose 5.309,33 EUR), dok je tuženik uspio s dijelom zahtjeva za isplatom glavnog duga u iznosu od 19.182,06 EUR i za isplatom zateznih kamata na pojedinačne iznose glavnice zbog rasta tečaja i promjene kamatne stope za razdoblje od 1.listopada 2015. do isplate.

36. Kada bi sud primijenio članak 154. st. 2. ZPP-a (rukovodeći se visinom novčanog zahtjeva), tužiteljica bi trebala naknaditi tuženiku razmjerni dio troškova postupka. U konkretnom slučaju tužiteljica zahtijeva restituciju zbog toga što je tuženik u predmetni ugovor o kreditu bez pregovaranja unio nepoštene ugovorne odredbe. Uzimajući u obzir visinu tih troškova prema vrijednosti spora, troškove postupka koje je već snosila i one koje bi morala platiti tuženiku bili bi daleko veći od zateznih kamata koje su joj dosuđene zbog nepoštenih ugovornih odredbi sadržanih u ugovoru o kreditu.

37. Dosuđena zatezna kamata kvalificira se kao „imovina“ zaštićena člankom 1. Protokola 1. uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, te znatno smanjenje iznosa tog potraživanja koje je rezultat obveze plaćanja troškova postupka, predstavlja miješanje u pravo tužitelja na mirno uživanje vlasništva (tako i Europski sud za ljudska prava u predmetima Klauz protiv Hrvatske od 18. srpnja 2013., Mafalani protiv Hrvatske od 26. rujna 2023. koji se u sporovima u kojima stranka nije država primjenjuju u skladu s tumačenjem iz presude Čolić protiv Hrvatske od 18. studenog 2021.). O predmetu spora kao što je predmetni u kojem je sporno pravo za isplatu na temelju nepoštenih ugovornih odredbi iz ugovora o kreditu s valutnom klauzulom u CHF koji je konvertiran u ugovor o kreditu s valutnom klauzulom u EUR u skladu s odredbama ZID ZPK/2015 postoji neujednačena praksa drugostupanjskih sudova, koji na istovjetne činjenice različito primjenjuju pravo.

Naprotiv, postoji neujednačena praksa i VSRH, koji u svojim odlukama na istovjetne činjenice različito primjenjuje pravo (npr. Rev-637/2019. od 15. studenoga 2022., Rev 1096/2022 od 8. studenoga 2022. i Rev 586/2019. od 21. prosinca 2022.).

38. U takvim okolnostima u kojima je pitanje obeštećenja potrošača nakon konverzije podložno tumačenju sudova, te u trenutku podnošenja tužbe nije bilo pojašnjeno, ne može dovesti do zaključka da je ova tužba bila očito neosnovana i lišena svakog izgleda za uspjeh. Zbog toga legitimni cilj-izbjegavanje neopravdanog parničenja nije izravno primjenjiv u ovom predmetu, a nalog tužiteljici da naknadi troškove postupka tuženiku predstavljalo bi miješnje u pravo na mirno uživanje imovine koja joj je dosuđena u ovom postupku.

39. Dakle, obvezivanje potrošača (tužiteljice) da naknadi parnični trošak tuženiku (trgovcu), protivi se načelu djelotvornosti, jer ishod podjele troškova postupka koji ovisi samo o neosnovano plaćenim iznosima čiji se povrat nalaže, može potrošača odvratiti od ostvarenja navedenog prava. Stoga tuženik nema pravo na naknadu parničnog troška prema odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a, već je na temelju čl. 154. st. 4. ZPP-a sud odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove postupka i odlučio kao u izreci rješenja pod točkom II.

Split, 27.kolovoza 2026.

SUTKINJA:
Sanja Bikić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove odluke nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, a za nadležni županijski sud u 3 primjerka.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

DNA:

- tužiteljici putem punomoćnika,
- tuženiku putem punomoćnika,
- u spis.

Fiksni tečaj konverzije 7.53450

Broj zapisa: **9-3088c-38185**

Kontrolni broj: **0f018-be55c-f8f0d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.